

Thiên đình, lúc 23 giờ ngày 30 tháng Chạp năm Nhâm Thân. Phiên tòa đặc biệt xử những vụ án tham nhũng đặc biệt còn đang kéo dài.

Theo lệnh Ngọc hoàng, phiên tòa đặc biệt này đã mở ra từ sáng 24 tháng Chạp năm Nhâm Thân để xử các Táo quân về tội tham nhũng đặc biệt, theo thủ tục khẩn cấp. Vụ án tham nhũng của Táo quân Việt Nam được xử sau cùng, đã kéo dài từ sáng đến giờ vẫn chưa xong. Các quan tòa đều một phen râu. Vì vậy Táo quân Việt Nam không trở về hạ giới vào chiều 30 tháng Chạp như thông lệ, mặc dầu bà con vẫn nhang đèn cúng vái rước Táo quân, nhưng không ai thấy...Táo quân đâu cả!

Theo cáo trạng của Nam Tào-giữ ghế công tố đã đọc suốt...3 giờ liền thì tội tham nhũng của Táo quân Việt Nam ngập lụt đầu. Nhưng Táo ta cứ lập luận quanh co, không chịu nhận tội, mặc dầu hàng tá vụ mà vụ nào cũng tham ô hàng 1 đồng. Cho đến giờ này, bị cáo vẫn tỏ thái độ tự biện hộ:

- Kính thưa quý Tòa, một lần nữa kính mong quý Tòa xét lại. Vì từ sáng đến giờ quý Tòa buộc tội tham nhũng cho tôi thật là...oan hơn Thị Kính! Bởi vì trong cuốn bộ Luật Hình sự không có điều

nào ghi tội danh tham nhũng cả, cũng không có điều nào nói rằng vợ nhận quà biếu mà...chồng bị tội. Xin lỗi, quý Tòa cũng không trưng được bằng cứ nào để buộc tội "lạm trái", "lạm thiệt hại tài sản công cộng" hay có hành vi "lợi dụng chức quyền" để "lạm trái", đầu chỉ là lợi dụng chức quyền để buộc tài xế lấy công xa đi việc riêng hoặc đưa tôi đi "mát xa", tắm hơi, đi quán bia ôm, quán cà phê đèn mờ để cảnh sát thấy mặt tôi ở các nơi đó mà không dám nhào vô lập biên bản!

Xin lỗi quý Tòa, phần lớn cáo trạng quý Tòa đã buộc tội tôi nhận quà biếu... "trên mức tình cảm". Nếu quý tòa qui tội nhận quà "trên mức tình cảm" thì rất tội nghiệp cho tôi. Bởi vì thật ra tình cảm của tôi là muốn nhận những thứ quà chẳng hạn như vàng thì phải là...vàng kị có ký hiệu bốn số 9 đẳng hoàng mà người ta lại biếu vàng "cây" 9 tuổi 6; tôi muốn hàng tá hột xoàn từ 15-20 ly trở lên mà người ta chỉ biếu số hột xoàn cỡ 5 ly; tôi muốn có biệt thự cỡ một hai ngàn "cây" vàng nhưng quà chỉ cỡ 600-700 "cây" vàng; tôi muốn xe hơi du lịch hiệu Nissan đời-luých hoặc Renault 25 mà quà chỉ là Toyota loại thường....

Nếu quý Tòa qui tội tôi nhận hối lộ lại càng oan cho tôi hơn nữa. Sự thật tôi

không đòi ai hối lộ cả mà khi "hữu sự" hay các ngày lễ, ngày vía...người ta tự nguyện "cúng" cho tôi, và đặc biệt là du quà...ở cửa sau cho vợ tôi!

Nam Tào vỗ bàn ngắt lời:

- Dẫu quà "trên" hay "dưới"....mức tình cảm", nhưng khi người ta "cúng" cho bị cáo thì ai cũng nhằm mục đích cầu xin bị cáo...phù hộ, và bị cáo đã "phù hộ" thật sự, chẳng có ai tự nhiên tăng qu khơi khơi. Chỉ riêng vụ "quà" thôi đã chứng tỏ bị cáo mang hai trọng tội: tội nhảm của hối lộ và tội...lợi dụng chức quyền. Vì rõ ràng bị cáo có chức, có quyền thì người ta mới "cúng", chứ bị cáo đã...."về hưu" thì đâu bị cáo có chấp nhậm van vãi cũng không có ai tới "cúng" cả!

Không biết Táo quân...khoái cái gì mà đưa tay áo rộng lên giả bộ quạt mồ hôi hột trên trán để che mặt nụ cười "miếng chi cợn". Táo quân bình tĩnh tiếp tục biện minh:

- Kính thưa quý Tòa, tôi xin phép được nhắc đến lịch sử quà biếu Đông Tây kim cổ. Xưa nay ai cũng biết rằng quà biếu là một dạng biếu lộ tình cảm c tình chất...đạo lý ở đời, là một biểu hiện văn hóa, văn minh của những con người có văn hóa. Người ta dọn bữa ăn cho mình, dọn phòng ngủ cho mình hay "mát xa" tắm hơn cho mình khỏe khoắn...mình còn phải biết "buộc bo" để tỏ sự cảm ơn. Do đó, quà biếu dưới dạng này cũng là sự biếu lộ...văn minh của những người có văn hóa. Ngay như ông tổ của các luật sư...thời xưa cũng dạy những người học "luật dúng" - khác các quan tòa, các thẩm phán học "luật ngồi" - rằng luật sư đóng vai trò "hiệp sĩ" cứu khổ phò nguy cho kẻ thất hạ thì không được phép nhận tiền bạc thù lao, chỉ được nhận...quà biếu mà thôi!

Xét cho cùng, thiên hạ "hữu sự" mới van vãi cầu xin tôi "phù hộ" - mà tôi có nhận thù lao của ai đâu, người ta toàn tự nguyện dâng quà biếu - thậm chí người ta chỉ van vãi cầu xin một lần và tôi cũng chỉ "phù hộ" có một lần nhưng người ta có "văn hóa" nên đã tặng quà cho tôi nhiều lần. Người ta là kẻ "phàm trần mắt thịt" còn biết đạo lý ở đời, chẳng lẽ tôi là bậc thánh thần, có chức có quyền lại không có "văn hóa" bằng thiên hạ sao?

Nam Tào vỗ bàn, hét lớn:

- Bị cáo ngụy biện! Cái đó có... "luật quà biếu từ nước ngoài" hẳn hoi, còn bị cáo nhận quà biếu ở cửa sau tại nhà mình, không thể so sánh được.

- Kính thưa quý tòa, luật pháp của Thiên đình rất công minh "đầu ai chí nấy", thậm chí cha có tội thì cha chịu, con cái không phải hễ gì vì "trời" đã có câu: "không ai chọn cửa để sinh ra". Và luật cũng không có điều nào ghi rằng: Vợ nhận quà biếu mà...chồng phải chịu tội cả.

- Lại ngụy biện! Dầu thế nào thì bị cáo cũng đang có tài sản bất minh kêch xử trị giá hàng chục tỉ đồng, trong khi lương chính và các khoản phụ cấp cộng

CHUYỆN...DÒNG THIÊN ĐÌNH

TÒA ÁN ĐẶC BIỆT... LÚC GIAO THỪA XỬ TÁO QUÂN THAM NHƯNG

KỶ NINH

i hàng tháng không tới một triệu đồng.

Táo quân vẫn bình tĩnh sửa lại khăn, giọng tha thiết:

- Kính mong quý Tòa xét lại cho tôi. Tôi không xin quý Tòa xét "nhân bản" tôi đã cố công lao động góp mấy chục năm qua cho đại cuộc để mong được giảm nhẹ hình phạt, nhưng xin quý Tòa cho phép tôi trình bày sự thật. Sở dĩ gần đây tôi có một tài sản khá khá như là chủ yếu mấy chục năm qua tôi đã uen sống "thắt lưng buộc bụng" hết sức tiết kiệm từ cây kim sợi chỉ, đầu đôi mào tang hia, mặc áo dài cho phải lễ chớ không dám...mặc quần (không ai cũng có tôi cái quần nào cả!) nên mới có một ít vốn ban đầu. Rồi từ đó tôi lên kế hoạch tăng gia sản xuất. Ban đầu tôi nuôi gà, vịt, sau nuôi gà đẻ, gà giống, heo, lợn, bò giống, chó béc giê giống...Và gần đây tôi tham gia kinh doanh địa ốc, mua mỗi, làm cỏ nhà, cò đất, không bao nhiêu vốn mà lời "khảm" lại chẳng phải chịu thuế má chi hết. Nhờ "tích tiểu thành đại" nên mới có tài sản như ngày nay.

- Nhưng hàng tá đơn tố cáo bị cáo có tài sản bất minh kêch xù - Một quan toạ thẩm nhấn mạnh.

- Kính thưa quý Tòa! Quý Tòa không thương mà buộc tội cho tôi như vậy, chứ đến nay chưa có cái luật nào mà buộc mỗi công bộc phải công khai kê khai tài sản khi mới vào làm việc, kê khai hàng năm lúc tại chức và kê khai tài sản cả lúc hạn quyết định về hưu mà xác định được tài sản bất minh. Không lẽ bây giờ quý Tòa chỉ buộc tội một mình tôi có "tài sản bất minh" thì tội nghiệp cho tôi lắm!

Bỗng từ ngoài cửa đưa vào cho Thư ký phiên tòa một mảnh giấy nhỏ. Thư ký đi trình mảnh giấy ấy cho chủ tọa phiên tòa. Chủ tọa xem xong, chuyển cho hai quan hội thẩm ngồi hai bên xem. Nội dung mảnh giấy ngắn gọn như sau:

"Bị cáo hoàn toàn ngụy biện. Kết thúc ngay phiên tòa để còn kịp...đón giao thừa. Phạt thật nặng từ chung thân đến hình để mở đầu "phong trào" chống tham nhũng đạt hiệu quả cao".

Chủ phiên tòa ngửa mặt lên trời rẩy Ngọc hoàng đang ngồi vuốt râu, gục gặc đầu; ngài chủ tọa cũng gục gặc theo bầy "phụng mạy". Ngài toan reo chuông để Tòa vào trong nghị án thì lại nhận được cái fax do cảnh vệ mang vào.

Đọc xong fax khẩn, ngài hất hàm về phía Nam Tào hỏi:

- Cái fax này của cơ quan chức trách địa phương của bị cáo có đóng dấu, ký tên đang hoàng, xác nhận rằng địa phương đã chấp thuận cho vợ bị cáo tên THIAM này li dị chồng cả năm rồi. Nam Tào có hồ sơ này không?

Nam Tào đứng dậy, báo cáo:

- Viện công tố chúng tôi đã nhận được hồ sơ này và đã phải cán bộ đến tận nơi điều tra, xác minh. Theo báo cáo của hai viên chúng tôi thì bà Táo Việt Nam có tới...hai chồng. Một người chồng là táo

quần THIAM đây, còn người kia không có giấy hôn thú, giấy sống chung chỉ cả. Dân gian kể rằng trước đây bà Táo có một người yêu, nhưng vì hai người không hợp tuổi hay gia đình hai bên không "môn đăng hộ đối" chỉ đó nên không thành duyên nợ. Gia đình bà Táo bèn gả bà cho Táo THIAM này, có lập giá thú, nhưng không có con. Một hôm thừa lúc Táo THIAM đi...chơi khuya, người tình của bà Táo đến thăm, bắt nạt Táo THIAM lại về, bà táo bèn bảo người tình chun vô cây rom trốn躲. Táo THIAM "xin" quá, lại bị căng bụng, vì uống bia nhiều bèn tấp vô cây rom để "xả xú bắp". Trong lúc đang "xả" lại thêm hút thuốc, Táo bật lửa mời thuốc chẳng may làm cháy cây rom, thiêu luôn người tình của bà Táo. Đau lòng như cắt mà không dám "cứu bồ", bà Táo bèn nhảy vào lửa đỏ cho trọn tình chung thủy với "chàng". Táo THIAM cũng chung thủy với bà Táo, cũng nhảy vào lửa chết thiêu cho trọn câu: "sống đồng tịch đồng sàng, chết đồng quan đồng quách". Từ đó họ trở thành...ông bà Táo, ba người ngồi ba góc, hàng ngày cùng đội nồi com của dân gian. Còn tôi lại họ có ngủ chung với nhau hay không thì không ai thấy cả. Do đó, không thể kết luận là họ có sanh hoạt như vợ chồng để kết tội theo luật..."Hôn nhân và gia đình".

Sau đó, chủ tọa phiên tòa rung chuông vào phòng nghị án. Khoảng 15 phút sau, tòa án đặc biệt của Thiên đình đọc phán quyết:

"Phạt Táo quân tên THIAM tội nhận quà biếu "trên mức tình cảm" 10 năm tù giam, tội có "tài sản bất minh kêch xù" là chung thân. Hình phạt chung là chung thân, suốt đời phải...ngồi đội nồi com, không bao giờ được miễn giảm, ăn xá chỉ cả. Truyền tịch thu phân nửa tài sản hiện có của Táo THIAM, phân nửa còn lại thuộc quyền sở hữu của bà Táo THIAM. Án sơ thẩm này đồng thời là chung thẩm, không còn Tòa nào được xét xử lại".

Sáng mùng Một Tết Quý Dậu.

Lời tụng lúc gia chủ đi xông đất nhà bà con, bạn hữu, đi chơi các tụ điểm văn nghệ mừng Xuân, gia đình Táo quân THIAM cười nói om sòm. Ông Táo THIAM ôm bà Táo hôn mấy cái rồi khen nức nở:

- Sáng kiến ly dị của bà quả như...phép thần. Mình bị tịch thu phân nửa tài sản là lớn lắm đó, nhưng...kề nó, đừng tiếc! Số còn lại cũng nằm bảy tỉ đồng, vợ chồng mình sống phè phỡn suốt đời cũng không hết!

Đúng bà là một tay bán lãnh cao cường, không thua gì mấy mệnh phụ phu nhân mảnh mung. Đúng hôn ông chồng bé của..."cung" tại mình?!

Xuân Quý Dậu
KỶ NINH

(Ghi theo băng hình Video của Thiên đình gởi xuống)

Thơ

Minh họa: GIANG BIÊN

NGUYỄN LANG QUÂN

Mùa xuân trên dốc cao

Anh ở trên dốc cao
Bạt ngàn cây xanh ngát
Tuổi đời qua rất mau
Nghĩ về em bóng mát

Gió xuân lùa hơi lạnh
Trong những sáng khói sương
Hồn loang nhẹ chút buồn
Một nỗi niềm chưa nói

Nhận gói quà mừng tuổi
Em nói gì với anh?
Ơi giọt nắng long lanh
Anh thấy đời tươi lại

Ước gì còn xuân mãi
Để hương phứt trao tay
Nhưng sợi tóc em dài
Vương vấn chân hồ hải

Cám ơn người em gái
Đã nhúm lửa mùa xuân
Hâm lòng anh ấm lại
Một chút hồn lãng lãng.

CHÍ THIÊN

Rơi

Hạt mưa rơi vào biển cả
Thế kỷ rơi vào thời gian
Trái đất rơi vào vũ trụ
Còn ta -
Rơi vào nhau

NGUYỄN THẠNH

Cán trái đất

Ước gì tôi có cái cán khổng lồ để
cán trái đất
Cán vàng trắng và cán các vì sao
Cán những đồng sách do con
người đã viết
Cán những đồng vàng do lường
gạt mà cao
Chỉ có khổ đau không thể đem
cán!
Như trời xanh không có đường
ranh giới
Và hoài bão của con người cũng
không gì cản nổi
Nên trái đất mỗi ngày như cứ
nặng thêm.